

ВАРТОВА БАШТА

І Вістник Присутности Христа

“СТОРОЖЕ! ЯКА ПОРА НОЧІ?”

“Надходить поранок, та ще ніч”. - Ісаїї 21:11

The Watchtower and Herald Chists Presense
Wartowa Basbta (Ukrainian Edition) Monthly

VOL. L. МІСЯЧНИК № 9

Вересень, (September) 1930

ЗМІСТ

МИР І ЗЛО ЧАСТЬ 1 ----- 131

Світ ----- 131

Церква ----- 135

Мир ----- 136

АНГЕЛИ В СИОНІ ЧАСТЬ 1 ----- 137

Ізраїль і ангели ----- 139

Зміна служби ----- 141

ТЕКСТИ НА ОСВІДЧЕННЯ ----- 143

ІНТЕРЕСУЮЧЕ ПИТАННЯ І ВІДПОВІДЬ ----- 143

„Став же я неначе на варті і, стоячи мов би на башті, роздумував, що скаже він мені, що відповість на мою жалобу.” — Аввакум 2:1.

СКАЛА ВІКІВ
Іншої підвални ні-
хто неможе заложити
Викуп За Всіх

На землі переполох народів у заколоті; як зареве море та філі [вибурені, невдоволені маси]. І омертвіють люди від страху та дождання того, що прийде на вселенну: сили бо небесні захитаються. ... Як побачите, що се стається, знайте, що Царство Боже близько. Випросуйтеся і підіймайте голови ваші, радуйтеся, бо наблизилося викуплення ваше. — Євангелії Маттея 24:33. Марка 13:29; Луки 21:25-31.

СЕЙ ЖУРНАЛ І ЙОГО СВЯТА ЦІЛЬ

СЕЙ журнал видає Товариство в тій цілі, щоби помочи людям зрозуміти Божий плян. Він поміщує матеріал для систематичного студіювання Біблії і всі його читачі можуть брати постійно участь в розбиранні його змісту. Він подає розклад дороги подорожуючих бесідників по зборах, і оголошує конвенції і подає справоздання з них. Він також оголошує програми для радіостанцій і поміщує відповідний навчальний матеріал до пояснення Біблії через радіо.

Він точно тримається Біблії яко Божого об'явленого слова правди, і стоїть непохитно на основній правді великої жертви викупу, після котрої всі доктринальні науки міряються. Він є незалежний від впливу різних партій, сект і людських віроісповідань. Він не прибирає догматичної міни, а радше заохочує читачів до уважного розслідування кожного написаного тут слова порівнюючи його з наукою неомильного слова Божого. Він не мішається в жадні суперечности і не поміщує ніяких персональних справ.

СВЯТЕ ПИСЬМО ВИРАЗНО УЧИТЬ НАС

ЩО ЄГОВА є самотній справедливий Бог, сотворитель неба і землі, і перебуваючий од віків до віків; що Льюгос був початком Його творива, котрий опісля стався чоловіком; що він тепер є Господь Ісус Христос у славі, котрому є дана всяка сила на небі і на землі.

ЩО БОГ сотворив землю для людей, і Він создав совершенного чоловіка на ній; що чоловік добровільно переступив закон Божий і тому був засуджений на смерть; що через Адамів гріх усі люди прийшли на світ грішниками і без права до життя.

ЩО ІСУС стався чоловіком для того, щоб міг статися Відкупителем людей; що Він дав своє життя в жертву за чоловіка, через що Він набув ціну викупу; що Ісус воскрес із мертвих, вознісся на небо і представив вартість жертви чоловічества, яко ціну викупу за чоловіка.

ЩО через многі століття Бог, через Христа, вибирав з

між людей членів церкви, котрі становлять тіло Христа; що місія церкви є ступати слідами її Господа Ісуса Христа, преображуватися на подобиє Його, давати свідоцтво о імені і плані Єгови Бога, і остаточно бути прославленою з Ісусом Христом в Його царстві небеснім; що Христос, голова і тіло, становить “насліддя Авраама”, котре буде благословити всі племена землі.

ЩО СВІТ ВЖЕ СКІНЧИВСЯ; що Господь Ісус повернув і є тепер присутний; що Єгова посадив Ісуса Христа на своїм престолі і велить усім народам слухати Його.

ЩО НАДІЯ всіх людей лежить в тім, що Христос у своїм царстві приверне людей до совершенного стану; і що під час царювання Христа кождий чоловік буде мати нагоду стати на пробу о життя, і ті, що будуть послухні, отримають вічне життя і щастя.

ВИДАВЦІ
Wartova Bashta
WATCH TOWER BIBLE AND TRACT SOCIETY
117 ADAMS STREET ... BROOKLYN, N. Y. U. S. A.
Заряд:

Й. Ф. Рутерфорд
В. Е. Ван Амбург

Президент
Секретар і скарбник

Редакційний комітет
Й. Ф. Рутерфорд, В. Е. Ван Амбург, Й. Гемрі, Р. Г. Барбер, Е. Й. Коварт.

Бюра в інших краях:
Fonrigk Offices: Brittish: 34 Graven Terrace, London, W, 2, Enganh; Canadian: 40 Irwin Avenue Toronto, Ontario; Ausfralasium: 495 Gotlius St., Melbourne Anstralia: South Afrikan: 6 Lelie St., Gape Town, South Afrika, Please addires the SOCIETY in everycase

Передплата на Вартову Башту річно виносить в Злучених Державах \$1.00, в Канаді і інших краях, \$1.50; в Великій Британії, Австралії і Полудневі Африці, 7 ш. Предплату в Злучених Державах треба посилати через поштовий переказ, експрес ордер або банківий переказ. В Канаді, Англії, Полудневі Африці і Австралії передплату треба посилати лише до відділу того краю.

Сей журнал виходить на кількох мовах.

Для бідних, що неможуть заплатити за сей журнал, а бажають його читати, висилаємо даром, если о се попросять.

Увага для передплатників! В нас є такий звичай, що не висилаємо спеціального повідомлення, що отримали належитість, ані не повідомляємо, що передплата скінчилась, а тільки зазначаємо се побіч адреси один місяць наперед.

РАДІО ПРОГРАМИ

Для всіх інтересуючихся ми звертаємо увагу, що будуть денні програми в українській мові через радіо станцію WHK Clevelanh, Obio, у слідуючих зазначених часах:

Вересня 21—го з 10.10 до години 11.10

Падолиста 23—го з 8.50 до години 9.15

Вас усіх є запрошено наставляти ваші радіа і слухати сих поучаючих і інтересних програмів.

КОНВЕНЦІЇ СЛУЖБИ ПРИЗНАЧЕНІ ТОВАРИСТВОМ

Прошені звернути пильну увагу на понизше поданий розклад, де зазначено буквами як слідує: буква (K) означає там, де є Українські збори; буква (H) означає Польські збори, і т. д.

(Al. Albanian; H Armenian; C Colored; E English; X German; G Greek; H Hungarian; I Italian; L Lithuanian; P. Polish; Roumanian; U Russian; V Slovak.)

St. Pani, Minn	E	Jyly 25—27
Portland, Me.	E	“
Fargo, N. Dak.	E	August 1—3
Mancheater, N. H.	E, G	“
Pittsfield, Mass.	E, P	“
Kansas City Mo.	E, G	August 15—17
Wheeling, W. Va.	E, G, P	“
Tulsn, Okla.	E, C	August 22—24
Dallas, Tex.	E	August 29 Sept. 1
Wausau, Wis.	E	“
Duluth, Minn.	E, P	“
Omaha, Nehr.	E	“
Titusville,	E	“
Atlfnta, Gn.	E, C, G	Oktoher 3—6
Atlantsk City, N. J.	E, G	Oktoher 17—19

В АРТОВА БАШТА

І Вістник Присутности Христа

VOL. L

Вересень 1, 1930

№ 9

МИР І ЗЛО

“Я роблю світло й темряву, посилаю мир і зло; я Господь, усе це я роблю”.

– Ісаї 45:7, англійський переклад

ЧАСТЬ 2

ЄГОВА постарався о провізію для примирення роду людського з собою. Коли се буде доконане, тоді буде безперечний доказ, що Він може поставити людей на землі, котрі затримують свою непохитність до Нього. Він назначив Ісуса Христа, свого возлюбленого сина, бути Його слугою примирення. Найперше Він постарався о ціну викупу через смерть і воскресення Ісуса Христа. Опісля Бог зачав вибирати з між людей нарід для свого ім'я і на сей нарід Він положив своє ім'я. Той нарід мусить стояти за ім'я Його, бути свідками і указувати на Його чесноти. Ся робота є приготування до Його царства.

2 Довго перед тим, нім жертва викупу була дана, і довго по смерті і воскресінню Ісуса Христа, і під час приготування того царства, злочинства, нещастя, злоба, гнів і несправедливість були й є в повнім гоні. Був се довгий і темний період терпіння і неволі. Многі запитували: Чому ж Бог дозволив на весь світ сей клопіт і недож? Через довший час послідувателі Христа уважали за правдиву відповідь таку: “Бог дозволив чоловіку переходити через слабости, смуток і смерть, щоб він міг дістати досвід і навчитися пізнати, як вельми грішен є гріх; і щоб сим чином чоловік навчився через досвід силу гріха і також був яко ілюстрацією для ангелів; і що нема іншого й кращого способу для науки як через досвід”. Такі заключення не можуть бути правдиві, тому що вони не є в гармонії з Богом і Його словом. Слабости, смуток і смерть впали на Адама яко справедливо засуджена кара за добровільне поламання Божого закону, і через се весь рід людський потерпів наслідки того злочинства зі сторони Адама. Отже зло, що впало на Адама, було справедливістю, і не могло навчити його жадної лекції.

3 Тому, що Сатана визвав Бога Єгову і Його слово й чернив Його ім'я, Бог не перешкоджав йому в його злім ділі, але дозволив йому йти до крайности, але у назначенім часі Бог об'явить всьому сотворінню, що Він є єдиний правдивий

Бог, що Його слово є правда, що Його ім'я є гідне пошани, і що лише через Нього можна отримати життя і благословенства. Він не міг був дозволити на панування зла в тій цілі, щоби вчити чоловіка через досвід як вельми грішен був гріх і сим дати ілюстрацію для інших сотворінь. Зробити так значило б, що Бог є співучасником того великого беззаконства, а се є неможливим. Отже тут буде на місце поставити питання: Чи люди навчилися якої будь важної лекції через практикування зла, терпіння, слабостей, смутку і смерті?

СВІТ

4 Властива відповідь на се питання мусить бути заперечуюча. Від Авеля аж до потопу гріх панував, і лише дві особи Єгова признав в тім часі, і вони не навчилися нічого через зло. Про них є написано в слові Божім, що Енох і Ной були пораховані за праведників, тому що вони мали віру і знали Бога. – Жидів 11:5–7

5 По потопі люди зачали організуватися в правительства а Сатана стався їх богом. Він уживав своєї контролюючої сили над ними. Від потопа аж до приходу возлюбленого сина Божого люди нічого не навчилися про зло з досвіду. Найбільший злочин поповнили релігійні люди, коли вони вбили Князя Мира. Жиди страшенно потерпіли з руки Єгови яко справедливую кару, але вони нічого не навчилися через їх досвід зі злом. Протягом цілої християнської доби аж до теперішнього часу злочин і переступи панували до найвисшого степеня, і лише ті навчилися важної лекції в тім часі, що мали знання Бога і були послушні Його слову.

6 Стоячи при самому кінці світа, ми бачимо землю змочену людською, кров'ю, несправедливо пролятою, і тепер земля кличе о пімсту за сю проляту кров. З бігом часу зацарювало зло навіть в краю, котрий через довший час хвалився вільністю та свободою. Злочинства в сім краю

так побільшилися, що президент Держав сказав: “Життя і майно є більше небезпечне в Злучених Державах чим в котрім іншим цивілізованим краю в світі”. Хто вперто твердить що світ стає кращий або що рід людський вчиться через досвід, нехай виходить зі своїм доказом або нехай цілковито мовчить. Нема ані одного маленького доказу, котрий би указував на факт, що рід людський пізнав хоть одну важну лекцію через досвід з гріхом або через практикування зла або злочинства. Нема причини думати, що під час царювання Христа рід людський скористає з довгого панування зла; тому що тоді люди схотять забути ті злочинства, а ті, що будуть мати Господні благословенства, викинуть сі річи з пам’яті а наповнять свій ум тим, що є добре і корисне.

ХРИСТИЯНИ

7 Чи Християни коли навчилися важної лекції задля їх досвіду з гріхом? В періоді так званім християнська доба, у котрім то часі Бог покликавав і збирав свою церкву, зло і злочинства дійшли до найвищого вершка. Всі, що були взяті в угоду з Ісусом Христом терпіли зневагу з рук других, а головнo з рук релігійних фанатиків, і з рук тих, що називали себе послідувателами Христа, але котрі в дійсности були слугами Диявола. Найбільша зневага, яку можна уявити собі, впала на Ісуса Христа і Він перетерпів много зла, невластиво заподіяного Йому. Рівно ж і Його ученики терпіли з рук тої самої класи, що переслідувала Господа. Кождий правдивий послідуватель Ісуса Христа був предметом стріл ворога і терпів много переслідувань. Сі як раз обставини були представлені в Писанню. І хто ж то є тим автором того всього несправедливого терпіння послідувателів Ісуса Христа? Спевністю, що не Єгова. Сим автором був Сатана, тому що він ненавидів і ненавидить кожного, хто служить і чтить ім’я Єгови.

8 Се був Сатана, бог сього світа, що старався погубити дитятко Ісуса а пізніше переслідував Ісуса Христа через всі Його дні на землі. Ісус сказав своїм ученикам, що вони будуть терпіти від того самого чинника, і всі Його послідувателі терпіли. Чи будучи дотикнені злом, Християни навчилися якої будь корисної лекції відносно сього, як вельми був грішен гріх? Спевністю, що ні. Помимо зла, вони противилися впливові лихого, вчилися бути вірними Богу і доказали свою стійність. Але се не досвід навчив їх сього.

9 Чому ж Бог дозволив Христу і членам Його тіла терпіти з рук Сатани і його агентів? Відповідь є, – Він дозволив задля тої самої причини, задля котрої Він дозволив Сатані переслідувати

Йова. Сатана визвав Бога, осмішив Його ім’я і слово і заявив, що Бог не може мати сотворіння, котре б серед терпінь могло затримати свою вірність до Бога. Бог дозволив Сатані переслідувати тих, що заявили своє посвячення Йому, щоб сим доказати, що Єгова є правдивий і що чоловік може бути вірний Богу і затримати свою непохитність навіть серед найгірших обставин.

10 Історія в святому Писанні про Йова є безперечним доказом правдивости сього заключення. Святе Писання згадує лісту вірних мужів від Авеля аж до Йоана Хрестителя, і показує, що кождий з них терпів зневагу з рук Сатани і його агентів. Причина сього була, що сі мужі заявили себе по стороні Єгови, а Сатана старався відвернути їх від Бога. Вони не навчилися жадної важної лекції з досвіду зі злом, але вони навчилися бути правдивими і вірними Богу серед злих обставин.

11 Але чи не є написано: “Видовищим зробились ми (послідувателі Христа) світові, і ангелам”. (1 Коринтян 4:9) І чи се Писання не доказує, що чоловік переходив через різні лихоліття і терпів зло, яко предмет лекції для світа і для ангелів, щоб вони могли пізнати, як вельми був грішен гріх? Відповідь на се питання мусить бути заперечуюча, і се не є ніякий доказ.

12 Аргумент Павла є ясний. Він каже, що він і інші послідувателі Христа, задля їх угоди через жертву, вони є призначені на смерть; що вічне життя залежить від вірности до Бога і їх непохитности; що Сатана й його агенти постійно нападають на послідувателів Ісуса Христа, стараючись відвернути їх від Бога, знищити їх і висміяти Єгову; що для світа, котрий є під правлінням Сатани, сі послідувателі Ісуса Христа є безумні фанатики і посміховиском для людей; і що в очах злих ангелів і людей вони є безумні. Яко дальший доказ сього, Павло додає: “Ми дурні задля Христа”; або так сказати, тому що ми сильно тримаємось Христа, нашого Спасителя і Господа, ми є дурні в очах світа і в очах злих ангелів і людей, котрі не вірують Богу.

13 Сі вірні послідувателі Христа стоять мужньо в вірі, але на них глядять недовірки яко на громаду безумних. Се заключення є дальше поперте словами Павла: “Згадайте перші дні в котрі ви просвітившись перенесли велику боротьбу терпіння, то на зневагу і знущання виставлювані, то буваючи спілниками тих, що так жили”. – Жидів 10:32,33

14 Замість світу і злим ангелам навчитись важкої лекції, то вони нанесли зневагу для імені Єгови. Світ є сатанською організацією; і та організація дальше переслідує вірних, а злі ангели нападають і стараються зіпсути всіх Християнів, і тих людей, що не належать до світських організацій, докоряють їм і висміюють їх. Через

практикування зла ніхто не навчивсь корисної лекції щодо сього, як вельми грішен був гріх; і лише Християни помимо практикування зла і гріха доказали свою вірність до Бога. Отже Християнин через річи, які він терпів, навчився послухенства так як й Ісус навчився. (Жидів 5:8) Спевністю, що Ісус не навчився нічого з практикування зла, однак Він навчився послухенства через терпіння. Зі слова Божого Християнин знає, що гріх є переступленням Божого закону, отже є злом, і коли він терпить зло, то се терпіння не є в тій цілі, щоби навчити його як вельми грішен був гріх, але яко нагода доказати свою вірність, лояльність і посвяту до Бога серед переслідування. У такій пробі він учиться бути послухним Божій волі.

КАРАННЯ

15 Чи неправдою є, що Господь карає своїх синів, котрих Він їх любить, і так через досвід учить їх, як вельми грішен є гріх? Апостол відповідає: “І забули напостин, що до вас, як до синів, глаголе: Сину мій, не гордуй каранням Господнім, ані слабни, докорений від Нього; кого бо любить Господь, карає; і бє всякого сина, котрого приймає. Коли карання терпите, Бог до вас такий як до синів: Чи єсть бо такий син, котрого не карає батько?” – Жидів 12:5–7

16 Як Господь карав злом Ізраїля, так Він карає своїх синів в Христі, котрі занедбують або забувають услівя своєї угоди. Бог не є відвічальний за їх недбальство. Коли Ізраїль чинив зло, Бог карав їх; так Він допускає карання на своїх синів, щоб вони вчилися бути послухними і вірними Йому. Лекцію, яку Він учить їх, не є як вельми грішен був гріх, але конечність вірности. Тому Апостол каже: “А праведний вірністю жив буде”. (Жидів 10:38)

ДОСВІД

17 Вираз: “Досвід є найліпший учитель”, стався приповідстю і вважався за правду. Але сей вираз не є правдою, – досвід не є найлучший учитель. Найлучший учитель є той, котрий помагає ученикові навчитися найважнішої лекції. Англійське слово “досвід” є пояснене так: “Дійсно пережити якусь подію або події; особисте запізнання з дійсністю”. Люди на землі через шість тисяч років пережили дійсні події гріху і злочинства, але найбільше зі всіх гріхів було відвернення людей від Бога і мильне представлення Єгови. З сього досвіду світ нічого доброго не навчився. При кінці дев’ятнадцять століть правління так званих християнських урядів, християнство дальше нівечить Боже ім’я, Його слово і Його возлюбленого сина. Сі так звані

християнські держави установлять і попирають те, що противиться Божому царству. Нині ім’я Єгови більше знівечене між так званими християнськими народами чим у котрій іншій часті землі. Практикування зла не заставило людей уникати злочинств. Се є неможливим наповнити ум злими річами і відтак вчитися чогось доброго.

18 Пояснення: Так звані християни в Америці зазнали досвіду через десять років з прогибінного закону, та помимо сього, всякі злочинства побільшаються і бажання бути беззаконними між усіма людьми зросло. Найбільші ревнителі прогибінного закону (або тверезости), замість навчитися щось доброго, то вони навчилися як нищити чоловіків, жінок і дітей під покривкою установлення того закону.

19 Але чи Апостол Павло не каже з авторітетом, що Християнин учиться через досвід? Ні, не після загального розуміння. Після Біблії Уповажненої Версії, Павло каже: “Не тільки ж се, а хвалимось і горем, знаючи, що горе робить терпіння, терпіння ж досвід, досвід же надію, надія ж не осоромлює, бо любов Бога вилилась у серця наші духом святим, даним нам”. – Римлян 5:3–5

20 Ужите слово “досвід” в сім тексті не значить, “дійсно переживати якусь подію або події”, як його загально розуміють і уживають світські товмачі. Після Писання, то слово значить потвердити, признати. В іншій перекладі сей текст читаємо так: “І не тільки се, радуємось у печалі, знаючи, що печаль виробить тривалість; і тривалість признання, і признання надію; а надія ж не осоромлює, бо любов Бога вилилась у серця наші духом святим, даним нам”. – Римлян 5:3–5, *Діяглот*

21 Значіння сього Писання є, що Християнин, коли є переслідуваний або в печалі, виходить побідоносно, тому що він є в Христі і тому, що він є непохитним і правдивим до Єгови Бога і до условин своєї угоди; що печаль виробляє терпіння (постійне виконання задачі з внутрішньою радістю, знаючи, що се добре і вгодне перед Богом), і що таке терпіння є доказом досвідчення, або так сказати, признання Господом; що такі признання збільшають надію цілковитої побіди; і що та надія не осоромлює Християнина, але буде тримати його при Господі і в прославленню Його Слова і ім’я.

22 Лише самий факт, що хтось переходить через певні терпіння, не збільшує його надії. Однак, если він терпить задля праведности, і чинячи се, позістає дальше вірний Богу і своїй угоді, тоді така постійність і вірність приносить внутрішню радість, і є доказом, що він є признаний Богом, і се побільшує його надію бути побідником і отримати вінець життя.

НАЙЛУЧШИЙ УЧИТЕЛЬ

23 Отже хто є найлучшим учителем Християнина? Відповідь є, що Християнин вчиться найбільшій лекції через пізнання Бога і Його слова і через спосіб Божого ділання з ним. Він може в дійсності пережити много подій і ніякої лекції не отримати з них; але через знання, яке він отримує зі слова Божого і через Боже признание його кроків, він учиться. Найлучший учитель є Бог Єгова; і тих, що хочуть бути навчені; Він і учиє їх через своє слово, і через об'явлення свого признання тим, що служать Йому. Знання і покірне послухенство приносять дійсну користь.

24 Є такі одиниці, що зробили угоду чинити волю Божу, але однак мають мізерне знання слова Божого. Вони задовольняються сим, що вірують, що Ісус Христос був сином Божим і Відкупителем чоловіка і що Бог замірив спасти світ через Нього. Їх головна ціль є дістатися до неба, до місця спокою і чести. Їм дуже бракує знання слова Божого але вони занедбують виконувати й те, що знають. Вони мали досвід зі злих річей і з лиходіїв, але вони не навчилися нічого корисного. До таких здається відносяться слова апостола, коли він сказав: “Не обманюйте себе: Ледачі бесіди псують добрі звичаї. Протверезіться праведно та не грішіть; бо деякі не знають Бога. На сором вам глаголю”. – 1 Коринтян 15:33,34

25 Се є неможливо пізнати волю Божу, не студіюючи слова Його. Тому то є написано: “І не приладжуйтесь до віку сього а преображайтесь об новленням ума вашого, щоб довідуватись, яка воля Божа й угодна і звершена”. (Римлян 12:2) Всякий, хто відновив або будував свій ум через уважні студіювання слова Божого і хто радісно був послухний йому, той тепер знає, що воля Божа в сім часі є, що він мусить бути свідком Його і співати в честь імені Його відважно. Хто ж не має знання слова Божого, той приладжується до віку сього, йдучи тими самими дорогами, якими все ходило номінальне християнство. Ні їх власний досвід ані досвід тих, що йшли перед ними, не навчив їх нічого. Много з них старалися виробити собі так званий солодкий і прекрасний характер, сподіючись, що се допоможе їм дістатись до неба. Однак Господь так не навчав. Послушенство до Його слова порушене несамолюбством є найголовнішою річю. Чоловік може бути невимовний і се можна пробачити йому задля його упавшости. Однак правдивий Християнин не має причини бути в недостаточнім знанню слова Божого в сім часі.

26 Апостол Павло пильно набував знання слова Божого і Його волі і опісля виконував її. Він писав: “Хоч бо я й неук словом, та не розумом; ні, ми знані у всьому між вами”. (2 Коринтян 11:6) Мабуть хтось апостолові закинув, що він був не

красний в мові; інакше він не мав причини висказувати сих слів. Многі кажуть, що Християнин задля поверховности повинен бути дипломатичним (зручним, хитрим) але треба пам'ятати, що дипломатику винайшов і вживає Диявол, а не Господь. До своїх братів Павло писав виразно: “І про се молюсь, щоб любов ваша ще більш достаткувала у знанню і у всякому чутті, щоб допевнитись вам, що лучше, і щоб були чисті і не порушені в день Христа”. – Филипян 1:9,10

27 Дипломатія ніколи не є щира. Господь оправдує лише правду висказану в несамолюбстві, щиро, відважно і чемно. Павло клав велику вагу на знання, коли писав: “Того-то й ми, від того дня, як почули, не перестаємо за вас молитись і просити, щоб ви сповнились розумінням волі його у всякій премудрості і розумі духовному, щоб ходити вам достойно перед Господом у всякому доброділі, просячи оwoц і ростучи в розумінню Бога”. (Колосян 1:9,10). Павло шукав признання від Бога а не від чоловіка, і він робив натиск на важність бути навченим Богом і Його словом.

28 Яко доказ, що се не є ціль научати людей ані ангелів через досвід ані через обсервацію гріха, зла або злочинств, Писання говорить: “Се бо вгодно і приятно перед Спасителем нашим Богом, котрий хоче, щоб усі люди спаслися і до розуміння акуратної правди прийшли”. (1 Тимотея 2:3,4, *Діаглот*) Всі сотворіння, если хочуть навчитися важної лекції, мусять вчитися її через пізнання Бога і Його слова, котре то слово є правда. Коли Ісус молився до свого Отця, щоб Він освятив учеників Його, то Він нічого не згадував про їх досвідчення, але сказав: “Освятити їх правдою Твою: Слово Твоє є правда”. (Йоана 17:17) Що правда слова Божого є учителем, то про се Ісус виразно сказав до жидів: “Коли пробуватимете у слові моему, справді ви ученики мої будете, і зрозумієте правду і правда визволить вас”. (Йоана 8:31,32) Жиди мали стичність з гріхом много разів і не навчилися жадної важної лекції. Вони були відтягнені від їх угоди через вплив Сатани і його організації і тому сталися невірниками ворога.

29 Так і нині многі, що називають себе дітьми Божими, є невірниками Сатани і його організації. Всякі досвідчення, які вони переходили не навчили їх нічого, але знання правди зі слова Божого навчило б їх багато.

30 “Останні дні” вже прийшли, як се Писання і факти показують. Є одиниці, котрі кажуть, що вони були довгий час в угоді з Богом через Христа, а однак не шукають лучшего знання Божого слова. (Жидів 5:12) Вони все роздумують над тим, що було перше дано малоліткам у Христі, і кажуть, що вони все вчать, але все одно і те саме, котре вони повинні були знати вже давно. “Завсіди вчать, та й ніколи до розуміння прав

вди не можуть прийти”. – 2 Тимотея 3:7

31 Їх досвід не навчив їх нічого. Вони могли були навчитися через краще знання Божого слова і через несамолюбне послухенство до нього. На важність знання Бога, яко головного учителя, апостол робив натиск, коли писав: “Благодарить вам і впокій нехай умножиться в познанню Бога й Ісуса, Господа нашого. Яко ж усе до життя і побожності дароване нам Божою силою Його, через познання Покликавшого нас славою і чеснотою”. (2 Петра 1:2,3) Яко остаточний доказ, що не досвід є сим важним учителем, а знання Бога, то Ісус сказав: “Се є життя вічне в тому, щоб тебе знали єдиного справедливого Бога і кого післяв єси Ісуса Христа”. – Йоана 17:3

32 Є ще інші два тексти в Біблії, у котрих слово “досвід” є ужите, і над котрими тут коротко застановимось. “Каже йому Лабан: Коли б знайшов я ласку в тебе! Бо через досвід я навчивсь, що благословить мене Господь задля тебе”. – 1 Мойсея 30:27 (*Англійський переклад*) Лабан не був чесний і часто ошукував свого зятя Якова, котрий заявив свій замір лишити його, і тому Лабан хитро вжив те слово в повисшій тексті. Слово “досвід” в тім тексті значить щось предсказати або бути очарованим. Іншими словами Лабан сказав: “Я мав видиво від Бога, що коли ти тут, то Господь благословить мене”. Сі слова Лабан сказав для того, щоб міг далі ошукати.

33 Соломон сказав: “Я говорив в моєму серці: Ось я став великим, і придбав більш мудрості ніж усі ті, що царювали перед мене в Єрусалимі, й серце моє мало много досвідчень в мудрості і знанню”. (Езекиїла 1:16) Тут слово “досвід”, після Біблії, значить видіння або видиво, і є свідомом Божого признання. Інакше сказати, Соломон заявив, що він мав видиво Божого признання через мудрість, якою Він наділив його, і о яку Соломон молився, щоб Бог йому дав.

ПОСЛУГУВАННЯ ЗЛОМ ЧЕРЕЗ ХРИСТІЯНИНА

34 Чи є Християнин оправданий послугуватися злом проти свого ближнього? Маючи властиве вирозуміння зла, а іменно, що воно приносить нещастя, недолю, смуток, і шкоду, то відповідь на се питання мусить бути заперечуюча. В ніякім случаю Християнин не є оправданий послугуватися злом проти свого ближнього. “Нікому злом за зло не отдавайте”. (Римлян 12:17) “На кінець же, будьте усі одної думки, милосердуючі, благородні, сердечні, привітливі; не віддаючи злом за зло, або докір за докір; а насупроти благословляйте знаючи, що на те ви покликані, щоб благословення наслідили”. – 1 Петра 3:8,9

35 Не є се ділом Християнина карати злочинців. Карати злочинців може лише Господь або той,

кого Він назначить; але не було б се намісці виконувати таку річ через того, хто не має власти. “Не відомшуйте за себе, любі, а давайте місце гніву (Божому), писано бо: Мені відомщення, я віддам, глаголе Господь”. (Римлян 12:19) Бог не дав сили і власти послідувачам Христа, щоб вони карали злочинців. Бог самий покарає їх у своїй часі і в свій спосіб.

36 Є такі одиниці, що називають себе дітьми Божими і обмовляють своїх братів і сим приносять багато шкоди, нещастя і смутку. Сі злоріки оправдують свою обмову тим, що кажуть, що їх браття робили зло і тому можна властиво виставити їх на сміх. Але така робота не згаджується з Писанням. Бог сотворив свою організацію, часть котрої є на землі, і котрій Він поручив певну роботу виконати. Всі, що належать до Божої організації є відвічальні йому і і відповідают перед Ним. Тому послідувачам Христа є сказано, щоб вони “ніколи не хулили”. (Тита 3:2) Під жадними услів'ями ніяка одиниця не є оправдана спричиняти комусь смуток, печаль або терпіння ділом або словом. “Ти ж хто єси, що судиш чужого слугу? Своєму панові стоїть він або падає. Устоїть же, бо здоліє Бог поставити його”. – Римлян 14:4

37 Апостол дав здорову пораду своїм братам, коли писав до них: “Не осуджуйте один одного, браттє; хто осуджує брата та судить брата свого, осуджує закон і судить закон; коли ж закон судиш, то ти не чинитель закону, а суддя. Один єсть законодавець, що може спасти і погубити; ти ж хто єси, що судиш другого?” – Якова 4: 11,12

38 Єгова приписав закони для своїх людей. Він нікому не дав власти судити нікого. Єсли хтось хоче дати свій осуд або рішення відносно когось іншого щодо сього, як він стоїть в очах Божих, то сим він робить себе суддею Божого закону, чого він не має права робити. Він хоче забрати місце котре не належить йому, і тому його поступки не можуть подобатись Господу. Єсли він є переконаний в своїм умі, що певний брат ходить мильно дорогою і що таке поступовання не є угодне перед Богом, тоді він може оминати такого брата, але ніколи не карати його або старатися карати його.

ЦЕРКВА

39 Чи не поручив був Бог церкві або зборові Християн давати присуди і карати певних переступників і через се спричиняти їм зло? Відповідь після Писання мусить бути: Ні! Бог не уповажив екклесії давати присуди в тій цілі, щоби карати когось. Ріжні непорозуміння можуть виринути між несовіршеними сотворіннями. Ісус Христос дав властивий закон після котрого мусить екклесія поступати у всіх обставинах. Єсли

хтось согрішить проти брата свого в Господі, то з ним треба поступати після установленого закону. Се однак не значить, що ушкоджений може заподіяти яке зло переступникові. Але він може ось що зробити: “Коли ж прогрішить проти тебе брат твій, йди й обличи його між тобою й ним самим. Коли послухає тебе, здобув єси брата твого; коли ж не послухає, возьми з собою ще одного або двох, щоб при устах двох свідків, або трьох, стало кожне слово. Коли ж не послухає їх, скажи церкві. Коли ж і церква не послухає, нехай тобі буде як поганин та митник”. – Маттея 18:15–17

40 Яка ж мала б бути ціль представляти сю справу перед екклесією? Очевидно та, щоб церква могла вислухати справу і рішити, хто помилився, а потім повідомити о сім замішані сторони. Не є се привилей церкви давати присуди і опісля виконувати їх проти котрої будь сторони і через се наносити зло або кару проти злочинця. Ціль повинна бути помочи винуватому і повернути його, если можливо, і се треба робити через непохитне і недвозначне стояння по стороні правди. Екклесія, висказавши своє негодовання і осудивши помиляючогося, може сим чином пробудити винуватого і показати йому його мильне поступовання і сим чином помочи йому прийти до себе; і если він се зробить, вискаже свій жаль і значне чинити добро, тоді йому треба помочи.

МИР

41 Часом буває, що старші в зборі приписують собі більше влади чим Писання дає їм. Тоді треба пам'ятати, що старші є слугами збору, і що вони не мають права панувати над зібранням. Єгова є Бог миру, і всякий, що має Його духа, шукає миру і добра для своїх братів. Дух Господа кермує тих, що посідають його, щоб вони справедливо поводитись зі своїми братами, і щоб вони любили милосерде, і ходили в покорі і в послушенстві з Богом. Тоді самолюбство буде відложене геть, а любов візьме місце між братами.

42 Екклесія може поручити старшим в зборі начувати провідників і бесідників на зібрання. Маючи таку владу, комітет повинен старатися о найвисше добро екклесії, що значить дбати о найлучші інтереси царства Господнього. В таких случаях не повинно бути ласки, ані ніхто не повинен бути занедбаний, тому що його особа не є люба комусь. Рішаюча точка повинна бути: Хто найлучше може служити справі екклесії? Коли екклесія буде поступати в такий несамолюбний спосіб, тоді всі члени в екклесії будуть радо співділяти з тим розпорядженням. Если ж екклесія завважає, що комітет пішов поза свою владу, або повівся невластиво, тоді екклесія має право знести роботу комітету або й цілковито розв'язати комітет. Рішаюча влада спочиває в руках

екклесії. Але які б то кроки не були взяті, то все треба робити без самолюбства.

43 Господь є тепер у своїм храмі. Він зібрав Сион на землі і помазав Його виконувати певну роботу. Сі помазанники тепер бачуть око в око, або так сказати, вони розуміють головні правди і волю Божу відносно Його народу, і будуть діляти в гармонії. Писання говорять про Сион, або дім Божий, під назвою Єрусалим. Відносячися до помазанників в теперішнім часі, слово Господнє так говорить: “Звеселився я, коли сказали мені: Ходім до дому Господнього! Наші ноги стояти муть у брамах своїх, Єрусалиме! Єрусалиме, збудований, як город, кріпко замкнутий”. (Псалма 122:1–3) Члени ніг Божої організації мусять стояти і будуть стояти разом і покажуть єдність в Христі, і кождий член буде старатися о добро Божої організації. Се можна зробити лише тоді, коли буде мир і гармонія. Тому Господь напминає свій нарід: “Просіть спокою для Єрусалиму! Нехай буде мир серед мурів твоїх, і супокій певний в палатах твоїх! Задля братів моїх і другів моїх скажу: Мир з тобою! Ради дому Господа, Бога нашого, всякого добра тобі бажаю”. – Псалма 122:6–9

44 Зсумувавши гадки разом, справа стоїть, так: Єгова є Бог миру і дає мир тим, що люблять Його. Він творить зло і вживає його проти тих, що чинять лихо. Він один посідає ту владу, і передає її тим, котрі Йому подобаються, і ніхто інший не має права вживати тої сили. Нехай отже всі помазанники Божі уникають зла, бояться Бога, роблять правду, люблять милосерде, ходять правдою з Богом, і нехай несамолюбно піддадуться Йому на службу. Його царство прийшло, і всі, що мають Його духа, нехай спільно співають нову пісню Єгови.

ПИТАННЯ ДО СТУДІЇ

§ 1. Які приготування Єгова зробив, щоб примирити рід людський з собою?

§ 2,3. Опиши обставини, які були у світі поперед і під час сього приготування. Подай причину, чому Єгова дозволив на той довгий період гріху і зла.

§ 4–6 Покажи, чи люди навчилися якій важній лекції через їх досвід зі злом і лиходіями.

§ 7–9. Опиши досвід Християнів зі злом. Чому Сатані дозволено мучити слуг Божих?

§ 10. Опиши досвідчення ще інших мужів окрім християнської доби, і також хто був автором всіх зневаг і переслідувань, які переносили вірні Богу.

§ 11–13. “Видовищим зробились ми світові і ангелам і людям”. В який спосіб, через кого і для якої цілі?

§ 14. Як вірні вчаться лекції через терпіння?

§ 15,16. Як і чому Бог допускає карання на своїх синів?

§ 17–18. Поясни, чи досвід зі злом є найлучший учитель праведности і послушенства.

§ 19–22. Поясни слова апостола Павла до Римлян 5:3,5 а головню слово “досвід”.

§ 23. Яке є правдиве джерело знання для Християнина? Для якої цілі служить його досвід зі злом і лиходіями?

§ 24. Що заставило апостола дати пораду записану в листі 1 Коринтян 15:33,34?

§ 25. Що треба робити, щоб йти за порадою поданою в листі до Римлян 12:2? Опиши обставини, котрі показують правдивість сього заключення.

§ 26,27. Поясни значіння слів апостола в листі до Филиппян 1:9,10.

§ 28–31. На підставі Писання покажи важність акуратного знання правди.

§ 32,33. Наведи інші тексти, в котрих знаходиться слово “досвід” і подай значіння їх.

§ 34,35. Після Писання, то чи можна Християнові послугуватись злом проти ближнього?

§ 36–38. Опиши обставини, до котрих відносяться слова в листі до Римлян 14:4. Як треба поступати з тими, що поповняють розділ і інші переступи проти науки Ісуса і апостолів?

§ 39,40. Покажи властиве поступування, коли якийсь брат образить іншого брата в Господі. Задля якої цілі треба представляти сю справу перед екклезією?

§ 41,42. Порівнай власть старших із властю екклесії. Після Михея 6:8, то що Бог потребує від всіх тих, що хотять Його оправдання? Яка рішаюча точка повинна бути, коли назначується задачу для різних членів або слуг екклесії?

§ 43. Що значить бачити “око в око” і стояти разом? Чому тепер треба головню дбати про мир, і гармонійно співділати?

§ 44. Зсумуй разом гадки подані тут.

АНГЕЛИ В СИОНІ

“А приступили ви до Сионської гори і до города Бога живого, Єрусалима небесного, і до тьми ангелів”. – Жидів 12:22,23

ЧАСТЬ 1

ОРГАНІЗАЦІЯ ЄГОВИ є найважлишою річчю для послідувателів Христа. З приближенням помазанників на землі до загального зібрання тих, що будуть становити сю організацію, вони стараються більш і більш навчитись про ту чудну організацію Всевишнього. Кільканадцять століть тому назад Павло мав видіння тої організації, але, як він каже, він не мав права розказувати про ню, тому що тоді ще не був власний час. Та тепер вже прийшов день Господень, отже день одкриття; і тому се є на місці для помазанника шукати пильно пізнати значіння многих Писань, котрі до тепер були незнані для людей.

2 Писання дуже часто говорить про святих ангелів; і позаяк слово Боже було написане для помочи, потіхи і заохочення помазанників, котрі живуть на землі при кінці світа, то се є властиво для них шукати більше інформації відносно ангелів, котрі будуть становити часть зібраної громади, на котру Бог зсилав свої ласки. Ми можемо бути певні, що кождий член тої організації має якусь важну лекцію до виконування. Докази з Писання в світлі добре знаних нам фактів показують, що Господь Ісус Христос прийшов до свого храму і розпочав суд. Бог зібрав Сион, котрого головою є Ісус Христос. То яку задачу мають виконувати ангели? Чи лише служити яко післанці Господні? Або чи вони мають якусь іншу задачу до виконування?

з Промовляючи до своїх учеників, Ісус сказав: “Як же прийде Син чоловічий у славі своїй, і всі

святі ангели з ним, тоді сяде він на престолі слави своєї”. (Маттея 25:31) Пояснюючи сей текст, у Викладах святого Письма, том 3, сторінка 302, є сказано, що се Писання відноситься до членів Христа, включаючи і тих вірних, що були збуджені зі смерті, і тих, що знаходяться на землі, котрі становлять членів ніг Його. Чи се, що те Писання означає? Або, чи Писання показує, що Бог дав ангелам якусь іншу роботу виконувати для Його людей і світа?

4 Здається, що Писання дуже попирає те друге заключення; отже тут буде на місці переглянути декотрі тексти відносно сього, щоб дістати краще видіння Божої організації і щоби церква на землі могла краще оцінити свій привилей.

5 Що ангели виконували назначені їм задачі перед тим, нім чоловік зачав існувати, то се ясно показує Писання. Одинокий спосіб, в який можна прийти до властивого заключення є, розбирати Писання відносно ангелів в різних періодах часу, відкритих в слові Божім. Святі ангели є властиво названі синами Божими, тому що вони отримали життя від Єгови. Промовляючи до Йова, Єгова сказав: “На чім оперто підвалини її, або хто заложив угловий камінь її, як тим часом всі ранні зорі веселилися і всі сини Божі викликували з радощів?” – Йова 38:6,7

6 “Зорі” згадані тут мусіли бути Льогос і Люцифер, а інші ангели були відріженні від тих двох головних осіб. Як здається, то сини Божі від часу до часу появлялись перед Ним і здавали звіт з своєї діяльности перед Господом. (Йова 1:6) Піс

ля слів тексту, то Сатана мусів був доглядати ріжні справи на землі. Ще інші тексти візьмемо під розвагу, щоб нам прийти до яснішого заключення, чи Ісус відносився до членів свого тіла, коли Він говорив про свій прихід, як Він зачне судити світ зі всіма ангелами.

7 Павло пишучи до церкви відносно організації Божої, сказав: “Не ангелам бо покоровив вселенну грядущу, про котру глаголемо”. (Жидів 2:5) Пояснюючи ці тексти, у Викадзі святого Письма, том 1, сторінка 250, є сказано:

“Мисль, яка з того насувається є та, що “перший світ” перед потопом був під надзором і спеціальною управою янголів, котрим було дозволено пробувати, що вони можуть учинити в поверненню людського роду з упавшого стану. Без сумніву, що за Божим дозволом, вони раді були спробувати того, бо всі викликували з радощів над ділами, які Бог творив. (Йова 38:7) Що ангелам було дозволено правити в першій світі, хотя й вони були безуспішні, то на се указують не лише різні цитати відносно сього періоду, але сю думку можна винести з уваги апостола. Порівнюючи сучасну епоху з минушою та будучою, він каже: (Жидів 2:5), “Не ангелам бо покоровив вселенну грядущу, про котру глаголемо”.

8 Повисше наведений параграф розуміли, що він значить, що по вигнанні чоловіка з раю аж до знищення світа великим потопом, небесні ангели були урядовими управителями чоловіка; що Бог дозволив се тому, щоби дати нагоду ангелам показати, чи вони можуть повернути чоловіка назад до його першого стану.

9 Писання здається не попирає такого погляду задля тої причини, що чоловік був поставлений під нагляд Люцифера від самого початку. (Езекиїла 28:13–15) Ніде Писання не вчить, що коли Люцифер зрадив Бога і визвав Всевишнього, то ді відобрано від нього сторожництво над чоловіком. Если Бог дав рід людський під нагляд ангелів аж до потопу, тоді сторожництво мусіло бути відобране від Сатани від часу Едему аж до потопу. Історія подана в книзі Йова кидає світло на се питання. Там сказано, що Сатана ходив по світі сюди й туди, і се показує, що він ще займав свій уряд по сім, як він стався ворогом Божим. Інші Писання показують, що події записані в книзі Йова взяли місце много літ по потопі. Коли Ісус був на землі, Сатана і тоді займав той уряд по мимо того, що він мильно уживав його, тому що Ісус говорив про нього як про “князя сього світа”.

10 Одиноке розумне заключення, в світлі Писання, а головно на підставі книги Йова, є, що Єгова дозволив Сатані йти його злою дорогою і дальше уживати своєї сили над чоловіком аж до назначеного часу, коли Бог знищить його ро-

боту; що в тім протязі часу, від вигнання чоловіка з Едему аж до знищення сатанської організації, Сатана був невидимим володарем над безбожними людьми на землі. Без сумніву, певне число ангелів пішло за лукавим Сатаною в лукавство; і яку б то роботу сі злі ангели не робили, то вони мусіли се робити під керівництвом Сатани, яко вождя демонів. Се відноситься більше до сатанської організації, над котрою будемо за тановлятися пізніше.

11 Коли апостол Петро сказав, що “тогдішний світ водою затоплений погіб” (2 Петра 3:6), то се ще не значить, що тодішний світ був під правлінням ангелів. Як видима так і невидима часть світа була Сатанською організацією; і ангели, котрі співділали з ним, були бунтівниками, вони пішли за Сатаною радше чим служити Богу; і ся гадка є поперта словами апостола. (1 Петра 3: 19, 20) З приходом великого потопу, та зла організація була розвязана і видима часть її була знищена. Великий гнів на сатанську організацію був вилятий в той час через об’явлення Божої сили, і се представляло цілковите знищення Сатани і його організації у властивім часі. Слова апостола показують, що декотрі ангели Сатани в той час були в вязниці; але з чого та вязниця складається, то тут не згадується.

12 Заледви чи можемо припускати, щоб Бог дав в руки ангелам володіння над світом в тій цілі, щоб дати їм нагоду повернути рід людський, а если вони не зможуть, тоді знову Він мав віддати володіння в руки Сатани. Писання виразно говорять, що ангели ніяким робом не були б могли повернути упавший рід людський. Чоловік добровільно переступив Божий закон і був засуджений на смерть, і через се прийшла смерть на всіх, і нема ніякого іншого способу для повернення чоловіка лише через назначений Богом спосіб, т. є., через жертву викупу. – Дії ап. 4:12

13 Нема ані одного тексту в святому Писанні, котрим би можна доказати, що Єгова поручив людство ангелам, ані не можна виснувати такої думки зі слів апостола. Божий напрям діланья не є ніколи незгідний. Сей факт, що Ісус стався меншим чим ангели, щоби яко совершенний чоловік міг дати викуп, є безперечним доказом, що ангели не могли повернути рід людський; і що се не годилось би з принципами Єгови віддати власть ангелам над людьми, щоб випробувати їх силу в неможливій річі. Злі ангели співділали з Сатаною, і ціла його організація була розвязана через потоп. Без сумніву, що всі добрі ангели мали до діла з потопом під керівництвом Єгови відносно знищення того злого світа. Можна також розумно припускати, що Єгова уживав їх в боротьбі проти Сатани, як се можна заключити з Писання про сю подію. – Одкриття 12:7

ІЗРАЇЛЬ І АНГЕЛИ

14 Що ж тоді могли означувати слова апостола, “Не ангелам бо покоровив вселенну грядущу, про котру глаголемо?” (Жидів 2:5) Його слова в контексті кидають світло на се питання. Він промовляв до ізраїльтян з котрих він походив самий, і котрі так як і він, сталися послідователями Христа. Він робив натиск на велике спасення, котре прийшло на світ через смерть і воскресення Христа. – 2 Тимотея 1:10

15 Єгова вибрав Ізраїля за свій нарід і зробив угоду з тим народом. На підставі умовин тої угоди, Бог був би дав їм життя, єсли б вони були дотримали ту угоду через закон. А що Ізраїль не буде міг дотримати тої угоди, то про се Єгова знав під час роблення угоди; але се не було не згід не з Ним робити таку угоду тому, що їх упадок був остаточним доказом для них, як і для всіх інших, що велика жертва викупу була конечно потрібна. Божий закон ясно учить, що всякі оправдані сотворіння мають життя, і всякий, хто би дотримав закон, мав би бути оправданий; але старання сповнити закон і не дотримати його, було доказом зі сторони людської цілковитої нездібності піднести себе з деградації. Сим чином був даний доказ, що лише через кров Христа може прийти спасення. На сю точку Павло робив натиск в своїм листі до жидів. Він показує там, що велика відвічальність спочивала на ізраїльтянах в сповненню їх угоди, але на тих, що прийняли Христа тепер, спочиває ще більша відвічальність. Сі останні мають пильно уважати на потреби угоди через жертву. Порівнюючи сю відвічальність і роблячи натиск на свій аргумент, він каже: “Бо коли промовлене ангелами слово певне, і всякий переступ і непослух прийняв праведну відплату, то як нам утекти, що недбали про таке велике спасення? Котре почавши проповідувати через Господа, від тих що чули, нам стверджене”. – Жидів 2:2,3

16 Коли Бог вибрав ізраїльтян для себе, Він зробив з ними угоду і сим чином взяв їх з під володіння Сатани, і вони сталися Божим народом. По тій причині Він дав їм закон і заповіді, щоб вони не мали інших богів крім Його, ані щоб вони не робили жадної подобини і не поклонялися перед нею, і щоб вони любили Його і почитали Його єдиного. (2 Мойсея 20:3–5) Здається, що тут Писання ясно учить, що Бог дав святим і послушним ангелам певну службу до виконання взглядом Ізраїля. Повисші слова апостола показують, що Боже слово до Ізраїля було передане через ангелів і було певне, і що за їх непослушенство вони отримали справедливую кару. Се показує, що ангели мали що небудь до діла з угодою, і що Бог потвердив се.

17 Стефан попирав сей доказ, коли він говорив

про закон даний ізраїльтянам: “Ви прийняли закон через, розпорядки ангелів, та й не хоронили його”. (Дії ап. 7:53) Сі слова написані Павлом і Стефаном під впливом святого духа показують, що ангели мали більше до чинення з розказами для Ізраїля чим лише яко післанці або посередники.

18 У повисшім тексті Стефан ужив слово “розпорядки”. Те слово походить від іншого слова, корінь котрого є переложене на слово “веління” в слідуючій тексті: “Тим же хто противиться власті, Божому велінню противиться”. (Римлян 13:2) Сей текст попирає думку, що хто ділає під Божим керівництвом, того Бог попирає. В листі до Галат 3:19 є сказано, що закон для Ізраїля був уряджений рукою ангелів через посередника Мойсея; і що те слово “уряджений” походить від корення слова “розпорядження” котре знаходиться в діях апостолів 7:53. Ісус уживав те саме слово, котре є переложене на “наказуючи” в слідуючій верші: “І сталось, як скінчив Ісус, наказуючи дванадцятьом ученикам своїм”. (Маттея 11:1) Се дальше доказує, що те слово значить багато більше чим розносити вість. І знову, те саме слово є переложене на “повелів” в слідуючій тексті: “Так і Господь повелів тим, хто проповідує благовісте, з благовістя жити”. (1 Коринтян 9:14) Те саме слово є переложене “настановити” в листі до Тита 1:5.

19 Відносячися до закону, або до слова даного ангелам і до слова даного Господом Ісусом Христом, слово “промовленого” було вжите в обидвох случаях. (Жидів 2:2,3) Ми знаємо, що Ісус мав власть промовляти; і позаяк те саме слово було вжите відносно ангелів, то можемо розумно припускати, що ангели також мали власть промовляти відносно ізраїльської угоди через закон. Се доказувало б, що ангели не ділали лише яко післанці до Ізраїля, але що вони установили угоду яко маючі власть і під керівництвом і наказами Бога Єгови, тому що Бог поручив їм сю роботу до виконання.

20 Вернувшись назад до Павлового аргументу в листі до Жидів 2:2–5, його слова можна зрозуміти так: Що Єгова поручив силу своїм ангелам опікуватися ізраїльтянами, котрий то нарід був під їх видимим князем і провідником, і що тепер, від приходу Господа Ісуса і від початку збирання церкви, така робота ангелів скінчилась; що Господь Ісус є тепер Головою і Володарем церкви і що будучий світ буде Його царством і не буде підлягати ангелам, а буде підлягати власті Христа; що тоді всі сотворіння в небі і на землі будуть мусяти покоритися під Його правління і власть. Інакше сказати: Ізраїль був під властю ангелів; але будучий світ не буде підлягати під власть ангелів, а під власть Христа Ісуса.

21 Здається, що Павло в сім тексті не старається

ся доказати, що ангели пробували піднести рід людський і їм не вдалось. Протинно, його аргументи показують, що Ізраїль, Боже типічне царство, був під керівництвом ангелів і що правдиве царство буде під властю Христа. Дальше він показує, як Ісусу треба було статися меншим чим ангели, щоби відкупити рід людський занім Він міг установити своє царство. Отже виходить, що по закінченню типічного ізраїльського царства, правління ангелів скінчилося і по сім їм була дана якась інша задача до виконання. Если так, тоді се виключило б думку, що ангели мали щонебудь до діла з родом людським перед потопом, хіба що злі ангели співпрацювали з Сатаною і володіли упавшим чоловіком і відвертали його від Єгови.

СЛУЖИЛИ ЛЮДЯМ

22 Ангели, що пішли за Сатаною з конечности стратили всяку нагоду служити чоловіку. Таку службу було поручено вірним ангелам Божим; і Писання показує, що Бог поручив сю службу вірним ангелам; і тому добре нам мати ці факти на увазі, коли ми застановляємося над загальним зібранням Божої великої організації, на котрім то зібранню будуть присутні святі ангели. Святі ангели Бога Єгови служили Авраамові, Лотові і Яковові і іншим. В назначенім часі Авраам вислав свого слугу знайти жену для свого сина Ісаака, і приказав йому повернути до свого родинного краю і вибрати там жену Ісаакові. Авраам сказав до слуги: “Господь Бог вишле свого ангела перед тобою”. Отже ангел Господень вибрав Ребеку. – 1 Мойсея 24:7–27

23 Яків був полишив дім свого отця і подорожував в землю Падан–Арам. Коли він прийшов до Бетелю він мав видиво ангелів. (1 Мойсея 28:12) З бігом часу він повернув до Канаан землі, і коли він приблизився до тої землі ангели Божі служили йому. (1 Мойсея 31:11–13) Написано є, що ангели Божі вийшли стрінати його: “Каже ж тоді Яків, зустрівши їх: Се Божий полк, урочище те Манаїм”. (1 Мойсея 32:2) Слово “манаїм” значить “два полки”. Яків мав свій власний полк, котрий йшов походом до обіцяної землі, і мабуть тут він відносився до двох полків: до свого і до полку Божих ангелів, і тому він назвав те місце таким ім’ям. Він знав, що небезпека чекала його; і щоби запевнити його, ангел появився Яковові і дав йому підкріплення і запевнив його, що він і його майно буде охоронене через невидимий полк. Позаяк Яків представляв Божий помазаний нарід на землі, тому много потіхи можна винести з сього образка, а іменно, що Божі ангели дадуть особлившу охорону і опіку для помазаників в сім часі.

24 Бувають випадки, що Бог велить своїм ангелам служити тим, що служать і люблять Його.

При горі Синай ангели переказували Божий закон для Ізраїля, і спевністю, що полк ангелів мав доглядати сих людей під час їх подорожі в пустині. Є написано, що перед смертю своєю Мойсей виповів благословенство на Ізраїля: “І промовив: Господь зійшов від Синая і явився із Сеїра; засіяв із Паран гори і прийшов із тьмами святих. З його ж правиці палав вогонь закону про їх”. – 5 Мойсея 33:2

25 Слово в повисшім тексті “святі” відноситься до святих ангелів, котрі служили ізраїльтянам. Коли Божий вибраний нарід зближався до обіцяної землі, тоді Мойсей заговорив до них і сказав: “Нема над Бога ізраїлевого, що несеться на небесах собі на поміч, і в славі своїй на облаках. Твоя пристань Бог Предвічний, і ти на роках його вічних; і він жене ворогів твоїх перед тобою і рече: Нищ їх!” (5 Мойсея 33:26,27) Без сумніву, що ті слова відносяться до служби Божих святих ангелів, яку вони виконували в тім часі для Його народу.

26 Мешканці землі Канаан були далеко більші і сильніші від ізраїльтян, і тому ізраїльтяни мусіли вповати і надіятися на Бога Єгову, щоб Він воював за них. Без сумніву, що це був Єгова, що вислав був свій полк ангелів воювати за свій нарід. Йозия стояв на переді і провадив ізраїльтян. Саме тоді він облягав місто, приготівляючись напасти на нього. Ось появивсь чоловік коло Йозії з голим мечем. Йозия сейчас набрав відваги і спитав: “Чи ти наш чи з ворогів наших? А той відказав: Ні, я гетьман війська Господнього, і прийшов тепер сюди. І впав Йозуя на лице своє та й поклонивсь йому; тоді питає в його: Пане, що ж повелиш ти слугі своєму?” (Ісуса Навина 5:13,14) Без сумніву, що се об’явлення для Йозії було дане, щоб повідомити його, що гетьман невидимої Божої армії був присутний, і що невидима армія була готова до акції в обороні Ізраїля.

27 Коли прийшов час нападу, Йозия показав, що він вповає на Бога і Його невидиму армію. Він приказав священникам нести скриню завіту між озруженими арміями Ізраїля і так обходив місто Ерихон, трублячи в труби. Се вони чинили через сім день. Смого дня, обійшовши місто сім разів, ізраїльтяни, під проводом Йозії закричали, і мури Ерихону впали; і ані одної стріли не вистрілила видима армія. Невидимі полки Єгови провадили дійсну боротьбу, під час, коли видимі сили робили лише галас. – Ісуса Навина 6:2–21

28 Ще інша велика битва взяла місце коло Габану, де злучена сила ворога наперла проти ізраїльтян під час, коли ізраїльтяни були під провідництвом Йозії. Без сумніву, що і там була невидима сила також. Писання показує, що вороги втікали перед ізраїльтянами, бо Господь кидав великим градом на ворога, вбиваючи більше чим мечем. Тут зовсім не буде перебільшення Писання, коли зробимо заключення, що ангели Єго

Єгови, формуючи невидиму армію, робили дійсну роботу проти ворогів Божих, кидали кавалки леду і вбивали ворога. – Ісуса Навина 10:11–16

29 Треба пам'ятати, що пророк Єлисей був вжитий як прообраз Божого помазаного народу на землі. Одного разу Єлисей був у Дотан і ворог вислав велику силу війська, щоби взяти його в неволю. Коли слуга Єлисея побачив сю велику армію навколо міста у котрім Єлисей був, він дуже налякався і в розпущі благав Єлисея (о поміч). Тоді Єлисей дав повну запоруку безпеченства, кажучи: “Не лякайся, бо тих, що з нами, більш аніж тих, що з ними”. Се показує, що там була велика невидима сила і що вони там були під проводом Єгови для охорони свого слуги. Хотя й Писання не каже, що ангели були там, але ніяке інше заключення є неможливе. “І моливсь Єлисей й промовив: Господи! Відкрий йому очі, щоб він бачив! І відкрив Господь слугі очі, й побачив він, як гора навкруги Єлисея була заповнена кіньми й полон'яними колесницями”. (2 Царів 6:17) Хтось руководив над сими кіньми і огняними колесницями, і Єлисей знав, що після Божого розпорядження число ангелів було присутнє, котрі могли більше ужити сили чим се могли зробити вороги.

30 Сі, що тепер є заняті в роботі Єлисея, можуть взяти собі сей образ як обітницю цілковитої охорони, котру дасть Бог Єгова своїм помазаникам, хотя й та охорона є невидима для людського ока.

31 Коли ассирияни виступили проти Єрусалиму і визивали Всемогущого Бога і Його нарід, то 185,000 із них полягло смертю перед мурами Єрусалиму в одній ночі. Без сумніву, що Божа невидима армія вчинила се. Писання каже, що тоді ізраїльський цар сказав до людей: “Кріпіться й будьте відважні, не бійтесь і не лякайтесь царя асирійського і всього множества, що з ним; бо з нами більше ніж з ним. З ним рама тілесне, а з нами Господь, Бог наш, щоб помагати нам і битись в битвах наших. І скріпився народ від таких слів Езекиї, царя юдейського”. – 2 Паралипоменон 32:7,8.

32 Далше Писання каже: “І післав Господь ангела і вигубив всіх хоробрих в війську асирійським”. Очевидно се значить, що один із ангелів Господніх був на чолі армії, або так сказати, ангел був гетьманом сил в тій боротьбі. Тут можна розумно заключити, що Бог поручив роботу охоронення своїх людей ангелам, котрі виконали се в гармонійний спосіб.

33 Ісус був один із найголовніших в Ізраїлі. Він сказав, що Божі святі ангели є служебними духами наслідників спасення, а головню вони служили Гетьманові того великого спасення. Сталося, що оружена товпа під кермою духовенства, агентів Диявола, шукали убити Ісуса на смерть.

В тім то часі Він сказав до Петра: “Верни меч твій в місце його. ... Або думаєш, що не міг би нині вблагати Отця мого, й приставив би мені більш двадцять легіонів ангелів?” (Маттея 26:52,53) Сі ангели тоді не були під розпорядженням Ісуса, але Він заявив, що на Його просьбу Отець вислав би їх Йому на службу. Ісус був в городі Гетсиманським, де Він переходив великі терпіння і печаль, і тоді приступив ангел і служив Йому. Так і є написано, “Явився ангел з неба, підкріплюючи його”. – Луки 22:43

34 Сі Писання учать, що коли Ісус був в тілі, Бог поручив власть своїм ангелам охороняти і потішати Його. В часі Його народження ангели принесли радісну новину для людей на землі. Під час Його терпіння і смерти вони були на Його облугі. При Його воскресенню з мертвих ангел Господень був коло гробу. Отже всі повисші Писання показують, що ангели ділають в більшій мірі як лише післанці.

ЗМІНА СЛУЖБИ

35 По своїм воскресенню з мертвих, Ісус сказав до своїх учеників: “Дана мені всяка власть на небі і на землі”. (Маттея 28:18) Від того часу ангели вже більше не охороняли Його, і від тоді всі сили на небі і на землі мусять підлягати Господу Ісусу Христу, і сі ангели мають іншу службу виконувати для Нього. В доказ сього заключення Писання говорить: “... Ісуса Христа, котрий є по правиці Бога, зійшовши на небо, котрому покорились ангели і власті і сили”. (1 Петра 3:21) Павло також каже, що Ісус Христос був вивисшений до найвисшої власті і чести і тепер Він є по правиці Єгови. По тім апостол додає: “Коли ж знову уводить Перворідня у вселенну, глаголе: “І нехай поклоняться Йому всі ангели Божі”. – Жидів 1:6

36 Святі ангели Єгови мали в многих случаях привилей служити в ім'я Всевишнього. Однак ніхто з них ніколи не отримав такої чести, яку Бог дав своєму возлюбленому синові. “Кому бо з ангелів сказав коли: Сиди по правиці в мене, доки положу ворогов твоїх підніжком ніг Твоїх?” – Жидів 1:13

37 Хотя й цілковита сила і власть була дана в руки Ісуса Христа при Його вознесенню на небо, то все ж таки Він мусів чекати аж до назначеного часу Єговою, щоб Він міг уживати ту силу і власть. (Псальма 110:1,2) Та повна власть і сила не могла бути вжита Ним, доки Отець не посадив Ісуса Христа на святій горі Сион. (Псальма 2:6) Писання і факти показують, що Він воцарився в 1914 році, т. є., при кінці світа. Без сумніву, що від Його вознесення всі ангели були під розпорядженням Христа, котрі воювали з Ним проти ворога. – Одкриття 12:7

38 Як забагато Ісус знав про свій другий прихід коли Він був на землі, то сього ми навіть не можемо відгадати, але здається, що Він не знав точного часу про свій прихід. Певно, що і ангели не знали, бо Ісус так сказав. (Маттея 24:36) Те що ці святі ангели вельми інтересувалися другим приходом Господа Ісуса Христа, і установам царства, то здається, що про це Писання ясно говорять. Є сильна причина вірувати, що від коли зачались виводити пророцтва, то святі ангели знали, що вони будуть мати участь в роботі повернення людства. Вірні ангели показали своє послухенство у всіх своїх задачах. Є написано, що пророки Божі пророкували відносно терпіння Христа і про славу Його царства; що вони старанно старалися пізнати час і спосіб Його прийдеши слави, і тоді писатель додає: “На що бажають ангели дивитись”. – 1 Петра 1:11,12

39 Як бачимо, то ангели знали багато і мали велике бажання пізнати ще більше, щоб їм дістати більше нагоди працювати на славу Бога Єгови. Ожидання ангелів на установам царства могло бути пробою для них, а головне, коли вони побачили, що члени царства вибиралися з між упавшого роду людського. Без сумніву їх вірність буде винагороджена. В невидимім царстві Єгови є вірна і невірна кляса сотворінь, і так само на землі між тими, котрі були обдаровані ласкою Господом Богом. Сей по вірне служення зі сторони ангелів принесло їм Боже признание. Так само вірне служення зі сторони помазанників на землі принесло їм Його признание.

40 Уважне розібрання повисших текстів усуває всякий сумнів, що ангели, згадані Ісусом Христом в Маттея 25:31, не є члени Христа воскресші в славі, включаючи помазанників на землі. Се закінчення є сильно поперте словами апостола, на що один із товмачів робить натиск, а іменно: “Приступили ви до гори Сионської і до міста Бога живого, Єрусалима небесного, і до тьми ангелів”. – Жидів 12:22

41 Писання виразно обмежує число членів тіла Христового, але слова в повисшій частині описують ангелів яко без числа громада, “тьма”. Дальше се закінчення попирають слова в частині, котрий описує гору Сион і святе місто. Гора Сион символічно представляє царство, під час, коли місто представляє небесний Єрусалим, котрий символічно представляє цілу організацію Божу включаючи й громаду ангелів. Позаяк Сион відноситься до урядової частини Божої організації, або царства, і позаяк всі члени того тіла мусять бути членами того урядового тіла, то виходить, що вони не можуть бути рівночасно й членами ангельських сил.

42 Господь Ісус уже повернув. Він прийшов до свого храму і зачав судити. (1 Петра 4:17) Ісус

сказав до своїх учеників відносно сього часу: “Як же прийде Син чоловічий у славі своїй, і всі святі ангели з Ним, тоді сяде Він на престолі слави своєї”. (Маттея 25:31) Сей текст показує, що з Його приходом до храму, всі ангели Його будуть товаришати Йому; і позаяк декотрі члени Його тіла є напевно ще на землі, то вони не можуть бути закінчені в тій громаді. Тут показується, що ангели Ісуса Христа мають певну роботу виконати в Сионі відносно роботи судження, яка зачалась і є тепер в дальшій тязі. Вони рівно ж мали щось до чинення з жнивами. Що ж Писання говорять про сю точку?

(Дальше буде)

ПИТАННЯ ДО СТУДІЇ

§ 1. Чому організація Єгови є предметом такого великого заінтересовання в сім часі?

§ 2. Чому так ясно відкриваються Божі заміри в сім часі?

§ 3,4. Яку користь приносить студіювання Писання про ангелів і їх роботу?

§ 5,6. Які інформації знаходимо в книзі Йова?

§ 7–9. Яке світло кидає пророцтво Езекий на сей предмет? Яку інформацію знаходимо в книзі Йова відносно нагляду над чоловіком? Що говорить про сю точку Ісус?

§ 10. Отже яке закінчення муситься зробити щодо Божого діланія з Дияволом від часу Едему і щодо Його впливу між ангелам?

§ 11–13. Як великий потоп поділав на сатанську організацію? Що представляла та подія?

§ 14,15. Поясни, чи се було на місці для Бога робити угоду з Ізраїлем, обіцяючи життя за послухенство, знаючи, що ані один із них не зможе дотримати тої угоди.

§ 16,17. Для чого закон і заповіді для Ізраїля беруться під розвагу в сім місці?

§ 18,19. Порівнюючи Писання з Писаннями поясни значіння слів Стефана, записані в діях апостолів 7:53. Що говорить про сю точку апостол в листі до Жидів 2:2,3?

§ 20,21. Отже, які є аргументи Павла в листі до Жидів 2:2–5?

§ 22–32. Яко доказ уряду або служби ангелів розкажи, що взяло місце в слідуєчих обставинах або подіях, записаних в святому Писанні:

(а) Вибрання жени Ісаака через слугу Авраама.

(б) Провід і охорона Якова.

(в) Ізраїль коло Синай і під час подорожування в пустині.

(г) Знищення Ерихону.

(д) Битва коло Габаона.

(е) Запевнення слуги Єлисея в Дотанії.

(є) Ассирійська армія коло Єрусалиму.

(ж) Яка була пересічна ціль сих записків?

§ 33,34. Що говорить Ісус про службу ангелів? Які докази є подані щодо їх служення Ісусу?

§ 35. Яка зміна служби прийшла для ангелів, коли Ісус воскрес і вознісся і був вивисшений до високої

позиції влади і сили?

36,37. Поясни обмеження вираження в слові “доки” в Псалмі 110:1.

§ 38,39. Яке знання ангели мали про замір Єгови від носно царства, котре Він має установити для повернення людства? Яке було відношення ангелів

відносно сього?

§ 40,41. На підставі наведених текстів, хто є ті “ангели” згадані в Маттея 25:31 і до Жпдів 12:22?

§ 42. Що се означає, що коли прийде Син чоловічий в славі своїй і сяде на престолі своїм, тоді ангели придуть з ним?

ТЕКСТИ НА ОСВІДЧЕННЯ

Середа 1-го Жовтня

“Стеліте дорогу Господеві, рівняйте в стегу стежки Богу нашому”. – Ісаї 40:3

У СВОЇМ назначенім часі великий і люблячий Бог вислав Ісуса, свого єдиного сина, і через пожертвування Його на смерть отворив дорогу, що провадить до безсмертності. Ся дорога є “вузка дорога”, тому вона провадить через жертву. Ся жертва вже майже скінчилась і незадовно та вузка дорога буде заперта на віки. Однак зачинення тої дороги значить отворення славної дороги, котрею чоловік буде міг ирийти до примирення з Богом. Ту славу дорогу можна назвати Царський шлях. Мног століть тому назад великий Бог Єгова приготував сю чудову дорогу для користи людства. Нині неначе серед пустині у світі Божий останок указує людям на той славний Царський Шлях.

Середа 8-го Жовтня

“Не водячи себе по давнім хотінням вашим, що в незнанню, а, яко Покликавший вас святий і ви самі святі в сьому життю будьте”. – 1 Петра 1:13-14

БУДУЧИ в тілі, ніхто не може бути совершенним в слові або в ділі або навіть в думках. Єсли хтось каже, що він може привести себе до точки совершенности і може бути без гріха, то апостол каже, що він ошукує себе і правди нема в ньому. (1 Йоана 1:8) Бог вимагас совершенну любов, а се значить несамолюбне служення Йому. (Колосян 3:14) Нове сотворіння в тілі може бути совершенне лише точки погляду. Коли Бог покликає, вибирає і помазує когось, то се значить, що те сотворіння є покликане і поставлене по стороні Господа; отже воно мусить бути святым, т. є., мусить бути цілковито віддане Богу і Його святій справі. Воно мусить бути вірне Богу, а сим не можна бути без вірного виконання припорученої задачі через святого духа Єгови.

Середа 15-го Жовтня

“Возвісти славу Господеві, Єрусалиме! Хвали., Сионе, Бога твого! Він бо укріпив засуви брам твоїх, благословить дітей твоїх серед тебе”.

– Псалма 147:12,13

ДІТИ Сиона, включаючи і тих, що дотримують угоди через жертву і котрі були приведені “під покров Всевишнього”, тепер бачать вершок своєї нагороди, і тому мають велику причину радуватися і прославляти Бога. Вони є в Сионі, що є організацією Єгови і є охоронені через засуви брам, котрі стоять між ними а ворогом і котрі були тепер зміцнені, тому що Сатана був скинутий з неба і воює проти останка. Бог хоронить їх своєю рукою під час, коли вони стоять в повнім виді ворога. Так довго, як хтось є в Сионі, отже належать до кляси храму, так довго він є на безпечній стороні воріт, котрі охороняють його від стрілі лихого.

Середа 22-го Жовтня

“Сам же Бог впокою нехай освятить вас зовсім”.

– 1 Солунян 5:23

ЄГОВА є святий, тому що всі Його дороги є справедливі. Ісус Христос є святий, тому що Він все є в гармонії з Єговою в виконанню Його волі. Члени Христового тіла мусять бути святі, або освячені, так як їх Голова. Вони мусять бути цілковито віддані Богу, і Єгова старається о всі їх потреби. Будучи приняті до Божої царської родини, вони є відділені на службу Єгови. Тепер вони мусять бути цілковито посвячені Богу. В новім сотворінню, в Христі, Єгова буде мати непорушний нарід в Його службі, котрий відмовляється навіть симпатизувати з котрею будь частю диявольської системи. Кінець їх посвячення буде увінчання їх яко царів з Ісусом Христом на Його престолі.

ІНТЕРЕСУЮЧІ ПИТАННЯ

ПИТАННЯ: Хто є мешканцями царства Божого, єсли “найменший же у царстві небесному більший від Йоана Христителя”, котрий родився найбільшим від жени?

ВІДПОВІДЬ: Се питання є взяте на підставі Маттея 11:11,12, котре звучить: “Не явився між

народженими від жінок більший од Йоана Христителя; найменший же у царстві небесному більший од него. І від часів Йоана Христителя та й до сього дня царство небесне здобувається силою, і хто здобуває, той силоміць бере його”.

Сими словами Господь признає, що Йоан зани

мав велике становисько в Божій організації, тому що Бог ужив Йоана представити небесного післанця, Месію, Христа. (Маттея 11:9,10) Хоча й Мойсей був великим Пророком і були інші важні пророки, однак жадний з них не мав привілею голосити присутності Божого помазаного Царя, Ісуса Христа; отже Йоан був, як Ісус сам сказав, “більший чим пророк. Се ж бо той, про кого написано: Ось посилаю ангела мого перед лицем твоїм, що приготує дорогу твою перед тобою”. Однак, хоча й Йоан займав се високе становисько, і хоча й він був вірний яко мученик і свідок Божий, то однак слова Ісуса ясно показують, що Йоан не буде в царстві небесному. І якщо жадний із Божих вірних свідків, що жили перед Йоаном, не були більші чим він, то виходить, що жадний із них не буде в царстві небесному. Се також виключає з царства небесного всіх людей, що жили і помирали перед Йоаном Хрестителем і всіх, що жили перед смертю і воскресенням Ісуса на небо і виляттям святого духа в день п'ядесятиці.

Йоан і всі інші (перед Христом), ніколи не будуть в небі і ніколи не будуть бачити лиця Бога Єгови, Сотворителя, і Ісуса Христа, Його Сина в небесній славі. Але чому ні? Тому, що Йоан Хреститель і всі інші пророки і люди, що помирали перед зілляттям святого духа, були лише люди “народжені з жінок”; а Ісус сам сказав до Никодима, що “коли хто не родиться звиш не може видіти царства Божого. Каже до Нього Никодим: Як се може чоловік народитися, старим бувши? Хіба може в утробу матери своєї знов увійти, і родитись? Озвався Ісус: Істино, істино глаголю тобі: Коли хто не родиться од води й Духа, не може ввійти в царство Боже. Роджене від тіла – тіло, а роджене від духа – дух. Не дивуйся, що глаголав тобі: Мусите ви народитися звиш”. – Йоана 3:3–7

Йоан Хреститель ніколи не був народжений звиш; він ніколи не був народжений від води і духа; отже не будучи народжений з духа, він ніколи не може бути духом і піти до неба. У воскресенню він вийде з гробу, так як і всякий чоловік з “тіла і крови”; і якщо такий він не може йти до “царства небесного”, тому що в 1 Коринтян 15:50 є сказано так: “Тіло і кров царства Божого не наслідить”.

Іншими словами сказати, Йоан ніколи не був Християнином, або послідувателем Христа; він був предтечою радше чим послідувателем Ісуса і вмер, замість Ісуса був прославлений в небі.

В книзі діянь апостольських, в другій голові, показано, що ніхто з послідувателів Ісуса не був помазаний так, як Ісус був, аж до п'ятидесятиці, с. т., три роки по смерті Йоана. Отже перед тим днем не було Християнів, тому що “Христос” значить помазанник, а Християнин значить послідуватель Христа Ісуса, що є помазаний тим самим духом Божим як і його Провідник Ісус був. Розуміється, що такий є також народжений з води і духа як і Ісус був в часі Ісусового хрещення в Йорданській воді.

Апостол Петро каже, що сим Християнам є дані дорогоцінні обітниці, щоб через них вони сталися співниками Божої природи. (2 Петра 1:4) Будучи вірним аж до смерті, вони отримають нагороду, честь і безсмертність. – Римлян 2:7

Ісус відносячися до сих, що будуть сидіти по Його правиці і лівиці в царстві небеснім (Маттея 20:23) подає думку, що там будуть різні позиції в тім царстві, дані після вірності тут на землі кожного Християна; однак, найменший в царстві буде більший від Йоана Хрестителя, що кожний тепер може легко зрозуміти.

Йоан Хреститель що найбільше може бути со-вершеним чоловіком на землі; і апостол Павло показує в книзі до жидів, в одинадцятій голові, що Йоан Хреститель і всі пророки Божі перед ним встануть з мертвих яко со-вершенні людські істоти, але що Бог приготує щось кращого для Християнина чим лише людську со-вершенність. – Жидів 11:38–40

Хоча й Йоан Хреститель і інші пророки, декотрі навіть з них були предками Ісуса, ніколи не дістануться до неба і не будуть небесними царями з Ісусом і царювати на землі тисяч років в Христовім царстві, то однак в Псалмі 45:16 і в Ісаї 32:1 є показано, що Йоан і його співтовариші пророки отримають дар життя через Ісуса і так стануться Його дітьми, і будуть князями по всій землі. Вони будуть служити яко видимі представителі невидимого царства небесного і так будуть підрядні найменшому в царстві небесному.

Ось так вони будуть мати часть в спростованню справ людських, і будуть підносити і помагати їм примиритись з Богом через Ісуса Христа, і так вести їх назад до со-вершеного і вічного життя в земскім раю. Слова Ісуса, згадані повисше, становлять один із многих доказів, що не всі спасенні до вічного життя підуть до неба, але декотрі люди спасуться і отримають вічне життя і будуть жити в раю приверненим тут на землі.